

EEN ART'S EXCELLENCE RECENSIE

AudioQuest USB 2.0 Kabels

De Stand Van Zaken

MAX DELISSEN

AudioQuest USB 2.0 Kabels

Dit is nu eens een vergelijkende kabelreview waarbij ik me niet geroepen voel om te beginnen met een verontschuldiging of een vrijwaring. Het gebruik van USB voor audio is inmiddels zo wijdverbreid dat er van controversse nauwelijks sprake meer is. Sterker nog, een steeds breder publiek begint te snappen dat je met een betere USB-kabel ook een beter klankmatig resultaat kunt bereiken als je je computer en USB-DAC ermee verwent. En zo zie je dat acceptatie vaak gewoon een kwestie van tijd is. In dat stadium ontstaat echter het gevaar dat je op een gegeven moment niet beter weet en dus geen kritische blik meer hebt. En daar kom ik dan weer in beeld. Om af en toe de vinger toch weer even aan de pols te leggen en te kijken (of beter: te luisteren) hoe de stand van zaken is...

Het Speelveld

Voor deze recensie diende een als mediaserver ingerichte Mac mini (late 2012, 4GB RAM, 2,5MHz Intel dual-core) als bron, en de weergaloze Chord Hugo werd ingezet als DAC. De Hugo was met AudioQuest Yukon interlinks verbonden met een Linn Klimax set die Wilson Benesch Trinity luidsprekers aanstuurde. Een zéér hoog-oplossende set, voor de goedkopere kabels uit de serie waarschijnlijk een beetje overkill, maar het gaat tenslotte om een vergelijk en dan mag je geen enkele nuance verloren laten gaan.

Dit is trouwens ook het moment om even in te haken op het gebruik van de Chord Hugo DAC. Die opletende lezer zal uit mijn eerdere recensie onthouden hebben dat deze voorzien is van een micro-USB ingang. Over die keuze van Chord Electronics valt in principe te twisten, en het dwingt me bij deze

recensie om een kleine noodgreep toe te passen. AudioQuest maakt namelijk wel USB-kabels met een micro-USB connector, maar niet van alle modellen uit de serie. Na de Cinnamon is het uit met de pret. USB-mini en USB-B zijn wel bij de hele serie verkrijgbaar. Daarom gebruikte ik de uitstekende **AudioQuest USB-B naar micro adapter**, waarvan ik weet dat hij geen klankmatige vingerafdruk op het geluid achterlaat. Trouwens, als je voor een USB-kabel van AudioQuest kiest kan ik sowieso met zekerheid zeggen dat het niet uitmaakt of je een kabel met een USB-A, USB-B of USB-C, een USB-micro, een Apple Lightning of welke andere mogelijke plug ook wordt gebruikt. De kabels zijn, tot aan de signaaldragende delen van de in eigen huis ontworpen pluggen, allemaal volledig identiek aan elkaar. Het enige verschil is dus de vorm van de plug.

Nu dat duidelijk is moest ik maar eens beginnen met de beschrijving van de luistersessie. De gevolgde procedure is inmiddels bekend; als uitgangspunt wordt eerst geluisterd naar een generieke, merkloze USB-printerkabel uit de computerwinkel, waarna stapsgewijs steeds een duurdere AudioQuest kabel wordt ingezet. Een beperkt aantal goed gekozen muziekfragmenten maakt het eenvoudiger om de soms zéér specifieke verschillen aan het licht te brengen.

Standaard USB kabel

De track Interlude, van het zowel in muzikaal als klankmatig opzicht zeer fraaie album Trilogie van Bugge Wesseltoft, lijkt vrij normaal te klinken, al is het hoog wat korrelig en 'wit'. Alsof je in de hoogste frequenties vooral naar ruis luistert en niet naar muziek. Er zit ook vrij weinig definitie in de details. Ik hoor in principe alles, maar er is geen prettige balans en ik heb voortdurend het gevoel dat er meer in zit. Bij het lied "Ich Suchte Des Nachts", op het album Kantaten (liederen van Dieterich Buxtehude door het Ricercar Consort) overheerst hetzelfde gevoel. Er is geen enkele diepte in het geluid, het speelt zich allemaal vooral tussen de luidsprekers af en de dynamiek is vrij vlak. De moderne productie van het nummer Sordid Affair, op het album The Inevitable End van Röyksopp, vormt feitelijk nog de grootste uitdaging voor deze kabel. De muziek wordt een brij en loopt dicht, en het laag klinkt vet en overdreven boemerig.

AudioQuest Pearl

Het is beslist niet de eerste keer dat ik zo'n stap in geluidskwaliteit meemaak, maar ik blijf me erover verbazen hoeveel verschil een kabel van slechts 25 euro kan maken. Bij Røyksopp trekt het beeld opeens open nu de Pearl (met massieve Long Grain Copper (LGC) geleiders) tussen de Mac mini en de Chord Hugo zit. De baslijn en het synthesizer-melodietje zijn veel beter te volgen. Net boven de baslijn zit nóg een lekker knerpend synthesizer-geluidje dat nu veel frisser klinkt en het geheel is schoner. De zangstem staat ook lossier van de mix en is beter verstaanbaar. Bij Buxtehude is opeens veel meer klank in de viool te horen, waardoor het instrument veel herkenbaarder wordt. De ruimtelijkheid is ook een stuk groter en de zangstemmen van de solisten staan beter afgebakend in het beeld. Ze zijn nu los van elkaar te volgen en hebben elk hun eigen galm, wat met de generieke kabel absoluut niet hoorbaar was.

AudioQuest Forest

De Forest USB is met zijn 0,5% verzilverde LGC geleiders slechts een tiende duurder dan de Pearl, en toch is het klankmatige verschil fors. AudioQuest heeft ontdekt dat het grootste deel van het signaal bij een USB-kabel aan het oppervlak van de geleider loopt. Door de geleider te verzilveren krijg je de betere geleidende eigenschappen van zilver, maar een prijs die veel dichterbij die van koper ligt. Bij de opname van Buxtehude hoor ik meer druk en body in de stemmen, ze zijn kleurrijker, en veel beter verstaanbaar, en de ruimtelijkheid is groter. Bij de track van Røyksopp wordt het beeld ook ruimtelijker en lossier, de verschillende onderdelen van de mix zijn beter te volgen en het laag wordt dieper en schoner. De zang (vooral de staccato gezongen 'Tahhhhhhhh...' als opmaat naar de zang) heeft véél meer galm en de beat van de kickdrum wordt 'korter' en dynamischer. Bij het nummer van Bugge Wesseltoft is het laag een stuk schoner, details komen nu naar voren en de korreligheid is van de pianoklank verdwenen.

AudioQuest Cinnamon

De stap naar de Cinnamon (1,25% verzilverd LGC) kost naar verhouding wat meer, maar dat is gezien het klankmatige resultaat volkomen gerechtvaardigd. Bij Bugge Wesseltoft is nu voor het eerst hoorbaar dat er nog een laag ónder het laag zit, en er is opeens veel meer beeld. Kleine details zijn levendiger en zitten meer vast aan het geluid waar ze bij horen. Er is meer textuur hoorbaar bij alle instrumenten en de piano krijgt een bepaalde analoge zachtheid maar klinkt tegelijkertijd dynamischer. De Cinnamon is volgens mij echt de instap naar de high-end van AudioQuest. Ook bij Røyksopp is met de Cinnamon USB veel meer te beleven in de opname; het laag wordt wat ronder en warmer maar blijft schoon, en de stem is beter gearticuleerd. De opname van Buxtehude laat veel meer zaal horen. De viool is ook meer in focus en stemmen klinken beter samen. De timbres versmelten maar blijven afzonderlijk hoorbaar. Je zit bij wijze van spreken minstens vijf rijen verder naar voren in de zaal.

AudioQuest Carbon

De Carbon USB is gemaakt van 5% verzilverd LGC én heeft een drielaags AudioQuest Noise Dissipation System (NDS). Het is ook de eerste USB-kabel in de serie die voorzien is van verzilverde connectoren in plaats van vergulde. Wat dus aangeeft dat hij volgens AudioQuest tot de betere kabels van de serie behoort. Zilver is immers een betere geleider dan goud, en in deze prijsklasse is techniek belangrijker dan marketing. Bij Buxtehude is de 'ruis' van de ruimte duidelijker te horen, en de scherpte is van de viool af. De stemmen staan nu strak aanwijsbaar in de ruimte en je 'ziet' als het ware waar de monden zich bevinden. Ook de klank van het orgel is meer sonoor. Bij de track van Røyksopp begint zich nu een 'bubble' van geluid te vormen. Het beeld wordt meer 3D, detaillering en transparantie nemen toe, het laag is voller en de stemmen hebben aanzienlijk meer body en minder heesheid. Het geheel wordt meer een eenheid en ik krijg meer zin om mee te bewegen. De muziek van Bugge Wesseltoft staat nu prachtig los in de ruimte, de piano krijgt meer diepte en de mysterieuze 'statische kraakjes' in de mix zijn sneller en dynamischer. De gestreken contrabas heeft meer textuur en ik word veel sterker bij de opname betrokken.

AudioQuest Coffee

De Coffee USB heeft geleiders van 10% verzilverd LGC, hetzelfde drielaags NDS als de Carbon én AudioQuests gepatenteerde DBS systeem. Bij Bugge Wesseltoft zijn tonaal niet eens zo heel veel verschillen meer te horen. Het laag is nog nét wat lekkerder en details komen wat scherper en misschien nog iets kleurrijker in beeld, maar het geheel krijgt door de DBS vooral meer rust. De ruimte tussen de instrumenten is veel stiller geworden. Bij Røyksopp wint de Coffee het vooral op het gebied van timing. Die wordt echt een stuk beter, maar ook de stemmen worden veel natuurlijker en beter verstaanbaar en de s-klanken worden schoner. Bij Buxtehude is weer goed te horen hoe veel stiller deze kabel is, de focus op de zang wordt groter, de articulatie is spectaculair veel beter, waardoor duidelijk hoorbaar is dat er niet perfect unisono gezongen wordt, wat de opname meteen een stuk meer organisch maakt.

AudioQuest Diamond

De Diamond USB is een klasse apart. De opbouw is identiek aan die van de Coffee, maar de geleiders zijn gemaakt van 100% Perfect Surface Silver (PSS) en dat heeft een enorme impact op de klank. Bij Buxtehude levert deze kabel de ultieme integratie van eigenschappen als rust, klankkleur en ruimtelijkheid, energie, dynamiek en timing. De muziek is vloeiend, bijna teder. Bij Røyksopp hoor ik meer drive. Het laag gaat dieper maar is net iets minder staccato dan bij de Coffee. De detaillering en ruimtelijkheid zijn dan weer schoner en meer een geheel. Stemmen staan nu volledig los in de ruimte. Er is een bepaalde zachtheid die alleen met 100% zilver bereikt wordt. Heel erg lekker, maar voor dansmuziek is de weergave misschien net iets te cerebraal. Bij Bugge Wesseltoft is de timing beter. Ik hoor meer detail, in het laag zit tóch weer wat meer textuur en de microdetaillering en dynamiek zijn beter. Dit is echt beeldschoon, de piano is nu geheel natuurlijk van klank, wat me op de gedachte brengt dat zilver wellicht vooral beter werkt bij natuurlijke opnames.

Concluderen en Afkicken

Eigenlijk heeft deze recensie geen grote verrassingen gebracht. Zoals uit vorige vergelijkende kabelrecensies met producten van AudioQuest is gebleken weet het merk een uitstekende opbouw in geluidskwaliteit te verwezenlijken, zonder dat het karakter van de kabels binnen een serie ook maar in de geringste mate varieert. Die constante kwaliteit krijg je alleen als je een goede ontwerpfilosofie combineert met een strak gecontroleerd productieproces. Ik kan en wil trouwens geen absolute winnaar van de test benoemen, want dat is eigenlijk wel duidelijk. Maar als het om de beste prijs/kwaliteit verhouding ging zou de Carbon met de eer mogen strijken.

Om het af te leren schakel ik aan het eind van de luistersessie nog even terug naar de standaardkabel waarmee ik begonnen ben, maar 'voor de lol' zou ik het niet willen noemen. Het geluid zit zó verstopt dat het lijkt alsof het uit mijn oren getrokken wordt, alsof ik naar een vacuüm zit te luisteren. Gebruik deze kabel inderdaad maar gewoon voor je printer, je lettertjes zullen er niet minder scherp van worden...

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven AudioQuest USB-kabels, zie onze webwinkel:

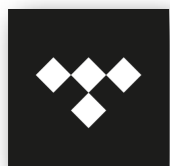
[AudioQuest USB-kabels](#)

Spotify

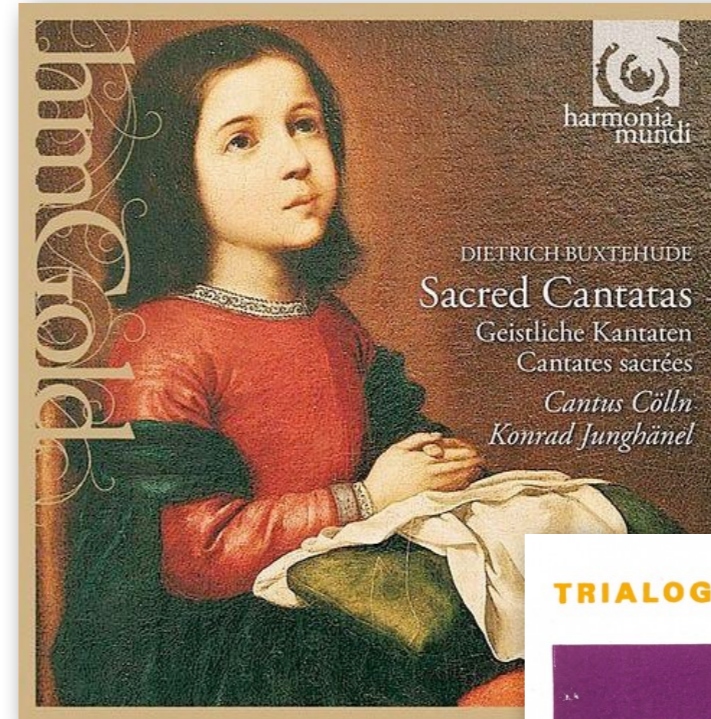

Konrad Junghanel - Buxtehude: Sacred Cantatas
Bugge Wesseltoft - Trialogue
Röyksopp - The Inevitable End

Tidal

Konrad Junghanel - Buxtehude: Sacred Cantatas
Bugge Wesseltoft - Trialogue
Röyksopp - The Inevitable End

© 2015 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.